

ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

НТУ «Дніпровська політехніка»

Горб Л.М.

Науковий керівник: ст.викл.Замковий О.І.

Використовуючи різного роду ресурси, підприємство, у процесі своєї господарської діяльності стикається з багатьма контрагентами (кредиторами, дебіторами). Тому, аби зайняти своє місце на ринку, підприємство має здійснювати планування та прогнозування розвитку, враховувати багато чинників, що впливають на його діяльність, встановлювати причини можливого недосягнення запланованого результату і розробляти ефективні заходи щодо усунення негативних наслідків в майбутньому.

Форма управління фінансових ресурсів у конкретній країні, що визначається вибраною грошовою системою, справляє значний вплив на характер фінансових ресурсів суб'єктів господарювання.

Якщо грошова система у країні функціонує нормально, вона дозволяє суттєво розширити та інтенсифікувати фінансові ресурси підприємств на всіх етапах кругообігу їх грошових активів, сприяє ефективному використанню цих активів у всіх видах господарської діяльності.

Швидкість та масштаби руху коштів визначають працездатність фінансової системи компанії. Саме тому з руху коштів розпочинається і ним завершується грошовий кругообіг підприємства та оборот усього капіталу, що виступає його основною ланкою функціонування [1].

Фінанси підприємства займають одне з головних місць у відтворювальному процесі, формуванні власних грошових коштів і централізованих фінансових ресурсів держави, тому вимагають постійного контролю і незалежної уваги з боку керуючих органів.

Звернімося до такого поняття, як фонди та їх співвідношення з фінансовими ресурсами. Сьогодні поняття «фонди» починає втрачати значення організаційної форми руху коштів. Для цього достатньо поглянути на форму балансу, в якій жодного разу не згадуються фонди, які замінені поняттям «капітал». Тому, не доречно обмежувати фінансові ресурси лише фондами грошових коштів.

При визначенні фінансових ресурсів необхідно звернути увагу також на джерела та структуру їх створення, аналіз та оцінку доцільності їх використання. Основними з них є власні та залучені грошові кошти, що використовуються підприємствами для формування своїх активів і здійснення виробничо-господарської діяльності, з метою одержання прибутку[2].

На нашу думку, враховуючи зазначені вище процеси та підходи до розуміння змісту фінансових ресурсів та цільового використання (рис.1), можна дати таке визначення фінансових ресурсів.

Рис.1. Підходи до визначення та цільового призначення фінансових ресурсів

Фінансові ресурси підприємства – це грошові кошти у фондовій і нефондовій формі, які є у розпорядженні господарюючого суб'єкта, створюються в процесі розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту і використовуються у його статутних цілях.

Важливою умовою формування структури фінансових ресурсів підприємства є проведення ефективного фінансового менеджменту, що полягає у прийнятті рішень, які сприятимуть нарощенню достатньої кількості фінансових ресурсів для підприємства, пошук на грошовому та фінансовому ринку нових джерел фінансування та вирішення основних проблем забезпечення платоспроможності, збільшення прибутковості, дотримання ліквідності та створення балансу між власними та залученими джерелами фінансування.

Ефективне управління формуванням та використанням фінансових ресурсів різних видів потребує постійного моніторингу та контролю цих процесів. Система постійного моніторингу забезпечує порівняння фактичних об'ємних, просторових та часових параметрів фінансових ресурсів із встановленими нормативами та прийнятими обмеженнями. Це дає можливість виявляти, коригувати склад та наявність фінансових ресурсів на підприємстві, обирати найбільш ефективні та вигідні джерела їх формування та оптимізувати витрати щодо залучення та використання [3].

Отже, головною умовою організації фінансів підприємств різних форм власності є наявність достатньої кількості фінансових ресурсів, що поєднують оптимальне співвідношення власних та залучених коштів для формування своїх активів і здійснення виробничо-господарської діяльності з метою одержання прибутку.

Враховуючи сучасний стан економіки, сучасні підприємства на практиці комбінують всі джерела фінансування, для того щоб задовольнити наявні

потреби з найменшими витратами. Фінансування підприємства за рахунок власного капіталу не приводить до виникнення зобов'язань, а за рахунок позичкового капіталу викликає фінансові зобов'язання підприємства. При тому, що за усі фінансові ресурси із зовнішніх джерел підприємство повинне сплачувати відсотки.

При цьому, збільшення власного капіталу для формування необоротних активів та системної частини поточних активів в довгостроковому періоді є головним завданням підприємства, адже саме воно забезпечує зменшення використання позикових коштів.

Перелік посилань

1. Гладир Т. С. Ресурси підприємства: теоретичні аспекти [Електронний ресурс] / Т. С. Гладир // Ефективна економіка, № 5, 2014. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3044>.
2. Махначова Н.М., Семенюк І.Ю., Дмитрієва Т.І. / Теоретичні та методичні основи організації управління фінансовими ресурсами підприємства при здійсненні ЗЕД. // «Молодий вчений». № 12 (52), 2017 р. С.719-723
3. Швиданенко Г.О., Олесю О.І. – Сучасні технології діагностики фінансово- економічної діяльності підприємства. Г.О Швиданенко, О.І Олесю: Монографія – Київ.: КНЕУ, 2012 .